

Det sagde jeg ikke, og jeg er enig med hr. Christian Mejdahl i, at det er ikke dér, problemet ligger. Kunne det, jeg sagde i min ordførertale, forstås sådan, var det ikke klart nok sagt, for det var ikke det, der var meningen.

Vibeke Peschardt (RV):

Enhedslisten spørger, hvilken strategi regeringen har for udviklingen af dansk svineproduktion, herunder Svineafgiftsfondens rolle.

For det Radikale Venstre at se stilles der to spørgsmål. Dels bliver der spurgt om, hvad regeringen vil, hvilken strategi man har for udviklingen på dette område, dels hvilken strategi regeringen har for selve Svineafgiftsfondens virke.

Nu har jeg forstået på hr. Bent Hindrup Andersen, at en del af baggrunden for forespørgslen her i dag er den kritik, der fra visse sider er rejst over for den måde, Svineafgiftsfonden bruger fondens midler på, eller sagt på en anden måde: Enhedslisten kunne godt tænke sig, at pengene i Svineafgiftsfonden i højere grad blev anvendt til forskning og udvikling af frilandsgrise.

Lovgivningen om fonden giver retningslinjer for, hvordan midlerne i Svineafgiftsfonden skal bruges, og fondens bestyrelse har inden for de retningslinjer mulighed for at fastlægge rammen for, i hvilken retning forskning og udvikling skal gå. Sådan er systemet indrettet.

I Det Radikale Venstre er vi tilfreds med den delegering, der ligger i det. Det er landmændene, der betaler til fonden med 6,30 kr. i afgift pr. slagtet gris, og derfor er det også landmændene, der gennem deres organisationer må arbejde for øget forskning på disse områder, hvis det er det, landmændene vil, og det håber vi bestemt det er.

Ansvarer også for eventuelle fejlslagne beslutninger omkring anvendelse af fondens midler ligger altså hos beslutningstagerne i Svineafgiftsfonden.

Hr. Bent Hindrup Andersen skal have tak for, at han har anmeldt debatten her i dag. Det er en aktuel og virkelig vigtig sag at tage fat på på et tidspunkt, hvor landbruget står over for uomtvistelige omstillinger miljømæssigt, handelsmæssigt og økonomisk.

Jeg har den opfattelse og måske især det håb, at dyrevelfærd og økologisk adfærd og drift på sigt kan udvikle sig til kvalitetsparametre, der gør ikke bare den danske eksportgris, men også andre vigtige dele af dansk landbrugseksport til

en endnu mere eftertragtet vare. Det sker selvfølgelig ikke overnight, og derfor er det også vigtigt, at der forskes endnu mere i disse produktionsformer. Derfor er denne debat og den udgang, som jeg kan høre, at den får, et godt signal at sende til beslutningstagerne i toppen af Svineafgiftsfonden.

Regering og Folketing har gennem tiden også gjort deres del af arbejdet med at fremme udviklingen i landbruget, herunder svineproduktionen. Landbrugsministeren har redegjort for regeringens strategi på svineproduktionsområdet. Målet er at forbedre vilkårene for produktion og afsætning af dansk svinekød og at styrke værdien af den danske fødevarerproduktion ved at fremstille højt forædlede og kvalitetsbetonede fødevarer.

Det mener jeg egentlig falder godt i tråd med hr. Bent Hindrup Andersens ønsker og med dagsordensforslaget, så vi må appellere til, at de ansvarlige i Svineafgiftsfonden spiller med og afsætter flere midler til forskning og udvikling af økologisk svinekød og frilandsgrise.

Det Radikale Venstre kan støtte det dagsordensforslag, som Enhedslisten har fremsat.

Sonja Albrink (CD):

I CD lægger vi vægt på, at svineproduktionen foregår som privat erhverv, der styres af markedskræfterne. Statens indsats skal derfor gå ud på at skabe nogle rammer, nogle vilkår, der kan støtte erhvervet bedst muligt. Målet må selvfølgelig være, at erhvervet er i stand til at videreudvikle sig og opnå fordele i forbindelse med øgede afsætningsmuligheder inden for GATT-aftalen, selv om det samtidig kan betyde mindre eksportstøtte.

Man må sige, at udgangspunktet for den danske svineproduktion i dag er ganske positivt med en samlet eksportværdi på 20 mia. kr. – faktisk den vigtigste artikel i dansk udenrigshandel.

Svinesektoren betragtes generelt som en vækstsektor i de kommende år. Derfor er det i hele samfundets interesse både økonomisk og for beskæftigelsens skyld, at vi både kan leve op til kvalitetskrav og være konkurrencedygtige.

Det er rigtigt, som også ministeren har sagt i sin redegørelse, at strategien først og fremmest er erhvervets anliggende. Den statslige indsats skal derfor især rettes imod, at den dygtighed, der er tradition for i dansk landbrug, og som er grundlaget for dets position og succes, vedligeholdes og støttes gennem uddannelse, forskning, produktudvikling, kvalitetskontrol osv.